

ZENTAI HIRLAP

HELYI ÉS VIDÉKI-ÉRDEKŰ TARSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEAK UTCZA 363. SZ.

MEGJENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

egész évre 4 frt., félévre 2 frt.

Hirdetések és nyiltér díjazása megállapodás szerint.

Kéziratok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

Egyes szám ára 10 kr.

Isten hozta!

Az őszinte öröm, mely szeretett főpásztorunk, Majorossy János felszentelt püspök úr Öméltósága megérkezése felett szíveinkben önkénytelenül fakadt, e két szóban egyesülve talál kifejezést: Isten hozta!

A vallásos katolikus hívek öröme, a felnőtteké úgy, mint az ártatlan kis gyermekeké egyaránt őszinte, szívből eredő, mert hisz akit szeretünk melegeivel egyaránt körülvesznek, az most is éreztük fúrad, lelki üdvöket tartva szeme előtt jött el közibök, hogy atyai jósággal gondoskodjék róluk, és részesítse mindazokat a bérmlás szentségében, kiknek még nem volt alkalmuk abban részesülni. A jó pásztor itt van, örömmel fúrad az ő juhajért, mert üdvös munkálkodása nyomában az isteni béke, a szeretet fakad s mély gyökeret ver a hit, melynek ragyogó fényessége a vallásos hívek egész lelki életét bevilágítja, megmutatva az üdvösségre vezető utat, melyen haladva juthatni el a földi élet végezteléhez: az örök élethez.

Őszinte örömmel, igaz lelkesedéssel üdvözöljük hát az apostoli buzgóságából hozzáuk érkezett kegyes Főpásztort s szívből mondjuk ismétlően: Isten hozta!

Az elemi iskolák 1895—96-ik tanévi berendezése.

A népiskolai igazgató javaslata folytán a városi elemi iskolai osztályok berendezésében az új tanévvel a következő változások történnek:

A múlt tanévben felállított, de tanítványok nem jelentkezése miatt megnyitható nem volt V.—VI. egy. leányosztály megnyitására az idén sem lesz szükség, mert azon aránylag csekély számú leány növendék, a kik

elemi IV. leány osztályainkból kikerült, s magukat tovább óhajtják iskoláztatni, régi gyakorlat szerint polgári leányiskolánkat keresik fel, a hol s a melynek I. II. osztályaiban a megfelelő ismereteket megszerelhetik. A központi iskola tehát marad változatlanul, ha csak elő nem áll azon eset, hogy túlnépesség következtében az V. VI. jelenteg egyesített fiu-osztály szétválásztandó lesz.

Az újvárosi iskolakerületben a következő változások lesznek:

Tekintettel arra, hogy a Boros-féle kisdedovoda az ezt látogató nagyszámú kisded befogadására különösen őszi és téli időszak alatt szüknek bizonyult, berendezése e miatt teljesen czélszerűtlen, a melyen csak a helyiség bővítésével és a termék szaporításával lehet segíteni — Soltész József jelenleg IV. fiu osztálynak szolgáló tanterme az ovodához csatoltatik, s az így kihelyezett IV. fiu osztály a Gere-féle bérelt helyiség jelenleg üresen álló termébe, s hogy e Gere-féle bérelt épületben csak egynemű növendékek oktattassanak, Szupits Marton és Bl. Tóth Viktória osztály termei feleserelődnek, minék következtében Bl. Tóth Viktória III. IV. leányosztálya a Rieger házban a III. és IV. fiu osztályok Szupits Marton és Soltész József tanítók vezetése alatt a Gere-féle épületben helyezkednek el. Az eddiginél sokkal gyakorlatibb elhelyezésben.

A felsővárosban az első fiu osztály vezetője marad Kovács Géza tanító, a parallel első leány osztály vezetésével azonban a női kézi munka tanításának eszközzése végett Bakay Alajos helyett R. Hagó Emília bizott meg. A felsővárosi II-ik fiu osztály vezetése az esetre, ha megnyitása elkerülhetetlenné válnék, a tóparti iskolában Bakay Alajosra bizatik, addig pedig nevezett tanító a helyettesítési teendőket látja el.

Az alsóvárosi (Árvay-féle) iskola változatlanul marad.

A középkereti iskola azon körülmény folytán, hogy a középkereti tanköteles gyermekek egy tekintélyes része a múlt tanévben első osztályt végzett, az újvárosi II. osztályok látogatását pedig több tanköteles a nagy távolság és lábbeli hiány miatt elhanyagolja, az eddigi első osztály mellé a második osztály megnyitásának a szükességése is beállt, s így az idén már egyelőre mint egyesített I. II. vegyes osztály fog megnyitni.

Az időközben elhalalozás folytán megüresedett központi első leány osztály tanító-női állás a választás megejtéséig helyettesített fog.

Ezen berendezkedés következtében a Boros-féle kisdedovoda egy szép teremmel és udvarhelyiséggel bővült, az újvárosi iskolák czélszerűbb beosztást nyertek, a középkeretekben egy vegyes osztálytal több van, s azonkívül a helyettesítő tanítói kérdé is egyelőre megoldást nyert.

—X

Kereskedők és iparosok baja.

Kereskedői körökben általános a panasz az üzlet pangása miatt és a kereskedők panaszához csatlakozik az iparosok és földművesek sóhaja. Mind a háromnak igaza van. Az iparos panaszkodik, hogy kész áruját kénytelen vásárról-vásárra czipelni és sokszor nem tud annyit árulni, mi napi kiadásait és fuvarját fedezze. Már most, hogy mégse keljen neki üres kézzel hazamenni, henytelen a portékáján gyakran tetemes veszteség mellett is túladni.

S minthogy iparosaink nagyobb része nyáron azon bizemben vásárolt hitelben, hogy eljön az ős és megkezdődik a vásári szezon, mikor majd elárushatja az elkészített portékát, s akkor fizetési kötelezettségének is eleget tehet. Amde a rossz termés miatt a fogyasztó közönség kénytelen a

De mint minden a világon véget ér, úgy a mennyországbeli állapotok is megszűntek — hazajöttek; és a kisasszonynak, Rózsikának, ismét vissza kellett vonnia lakosztályába — a gyermekszobába, mert tudni való, hogy — nem akarunk indiszkrétek lenni, így hát csak a keresztnévet áruljuk el — Rózsika a gyermekek felügyeletével volt megbízva.

Fogadkozások, esküvések, „Visszatérek,” enyém tied és a többi eléggé ösmert kitételek, hiány nélkül elmondattak mindkét részről. Pár percz múlva „Vigyázz,” „Induj” s csak a távolodó kavalkade patkódübürgése volt hallható.

III.

A fegyvergyakorlatok is véget értek. A kevéssel ezelőtt meg harezra kész ifjak mind visszatértek csöndes család otthonukba, vagy polgári foglalkozásaikhoz, szóval minden a régi kerekvágásba ment.

Damó Leó még néhányszor állatogatótt az ő kis Rózsikájához, midőn egy szép napon arra ébredt, hogy a leány a kastélyból eltűnt, nem tudják hová.

Egy vén anyóka azt mondta, hogy látta Rózsikát, a mint czókmókját összeszedte, kocsira ült és csak annyit mondott, megyek a halálba, nem akarom, hogy megtudják áldott jóakaróim . . . bukásomat?

Damó Leót szörnyen meghatotta ez a história; kutatott, keresett . . . hiába. Idővel elfeledte az egész dolgot, nem is gondolt már rá. Hogyne, hisz fölvitte az Isten a dolgát, tizenhöz év alatt államügyész lett, az ügyészi kar egyik legtehetségesebb tagja volt, szerettek is, úgy főlebbvalói, mint azok a szomorú alakok, akik élje, — a vádoltak padjára — kerültek. Mert habár szigorú is volt és megrendíthetlen, mégis ott ahol azt helyenvalónak látta, oly humánus tudott lenni, mintha ő

A „ZENTAI HIRLAP” TÁRCAJA.

Vasuton.

Írta: Pásztor Árpád.

*Prüszköl, zihál a gőzvonat,
Folyó patak, hogy elmarad*

*Az ablak mellett nézem én,
Mily tájak tűnnek mind élm.*

*S árnyék gyanánt . . . Egy pillanat
A szomszéd sinen új vonat;*

*Az ablaknál szép szőke lány,
A napfény elsiklik hajján.*

*Egymásra nézünk . . . Vége van . . .
A két vonat már elrohan . . .*

*Én másfelé . . . Ő másóra . . .
Nem látjuk egymást már soha?*

Megtörtént . . .

(Dráma prózában)

Írta: D. Amant Leo.

*Sohol annyi vad a cserjésben mint nálunk . . .
Sohol annyi vadász lesben mint nálunk . . .
Ez a szerelem . . .*

I.

Damó Leó második fegyvergyakorlatának a derekán volt, a mikor egy őrző alkalmával mód felett megszomjúzva az utmenti kastély kapuján befordult 12 huszárijával és a hús árnyas udvarban

„abszistent” kommandírozva, pihenőt tartatót. Maga ezalatt a tornácra nyíló ajtó felé haladt, a mikor egy gyönyörű 17 évesnek látszó, neglizsibe bujt kis babát pillantott meg, ki üdvözlésére jött.

— Csókolom a kezét — Damó Leó vagyok, a 19. huszár ezred tart. hadnagya — jobbját katonás neglizséggel sapkájához emelé, mialatt apakka sarkantyúit, amugy huszárosan verte össze.

— Örvendek — szólt a kis leány: önök igen tisztelt olvasóim annyi áruló-piruló lányról olvastak már, hogy kis fantáziával maguk elé varázsolhatják a képeit.

— Egy korty vizet, bájos angyal, — ha azt nem akarja, hogy szomjan haljunk.

— Egyedül vagyok teljesen, nem tudom szabade nem-e, de a szívem; a lelkem — sietett magát helyreigazítani, nem engedné, hogy . . .

— Ugye? tudtam! . . . kiáltott a hadnagya, s egy ugrással benn volt . . . vad szomjusággal felhőrpinté a nyújtott pohár tartalmát, és aztán kissé kihuzta magát, leült.

A kis bakfis lány nem tudott mit csinálni, látszott, hogy hasonló helyzetben még nem volt, vele szemben foglalt helyet, . . . és nem szólt egy szót sem.

II.

Adva van egy huszártiszt . . . meg egy egyedül otthon lévő kis leány, nem nagy problémát megfejtő tehetség kell ahhoz, hogy kiki eltalálja mi történt.

A hadnagya nem ment recognoskálásra, mint az a parancsban volt, sőt ellenkezőleg, legényeit a eseléség lakosztályaiba helyeztette el, maga pedig meghívás nélkül a kastélyban maradt egyedül a kis leánnyal.

Csók, ölelés, sutlogás — volt quantum satis.

kiadásait redukálni s ez által az iparosok készlete most is oly nagy, mint volt ősz elején, és az iparos sem fizetési kötelezettségének eleget nem tehet, sem a mesterséget nem űzheti oly arányban, mint azt tenni szokta, és hogy kiadásait redukálhassa: kénytelen segédjeinek egy részét, sokszor mindnyáját elbocsátani, kik aztán mint szegény vándorok járnak az országot s mire munkát kapnak, addigra szívük megtelik a szocializmus undok tanaival, mert el vannak keseredve a sors kegyetlensége, de leginkább a főkepezések és az államhatalom ellen.

A hat forintos buza, a földmives, iparos osztály pénztelensége erősen sújta a kereskedőket, különösen a szolid kereskedőket, mert hát manapság igen sok kereskedőház van, mely csak azon czélból keletkezett, hogy kihasználva a benne elhelyezett bizalmat, kiaknázza a hitelt; s egy szép napon arra ébred a közönség, hogy a dús raktár és fényesen berendezett szép üzletnek a tulajdonosa csődbe került. S midőn a csődtömeg gondnokság a vagyonbuktatónál megejtji a leltározást, kiltünik, hogy a passzívák kétszeresen is meghaladják az aktívákat.

A szélhámosra alapított üzletekkel a becsületes kereskedő világ a versenyt ki nem állhatja, mert míg az előbbi csak azon van, hogy minél nagyobb forgalmat csináljon és mentül több port hinthessen a világ szemébe, nem törődve a haszonnal, mert nála mind nyereség, amit elad, az utóbbinak arra kell törekedni, hogy tisztességes kamat mellett adja el portékáját, mert e nélkül nem tarthatja fenn magát és tisztességes nevét sem óvhatja meg a bukástól.

Hogy az üzleti pangást megszüntessük, arra most még sem az állam, sem a társadalom nem bír elég erővel; a pénzügyi viszonyokat sem javíthatjuk mindaddig, míg jobb termésünk és terményünknek jobb ára nem lesz, de annyit mindenestre meg kell tenni kereskedőinknek, hogy kérelmezzék a kormánytól a csődtörvény szigorú revízióját és hogy a hamis bukások sokkal szigorúbban legyenek büntetve, mint eddig. A kormány — mint hogy első feladata és kötelessége közé kell, hogy tartozzék a kereskedelem és ipar felvirágzása: szívesen vendi a kereskedők az iránti mozgalmát, de azért okvetlen szükséges, hogy ők maguk tegyék meg érdekükben az első lépést.

Szigorú csődtörvényt a hamis bukások megtorlására és szabálytalanul alkalmazott provízióba utazó vigécek ellen, — ez legyen kereskedőink jelszava.

Különfélék.

Ünnepélyes fogadtatás. Tegnap délután érkezett városunkba Majorossy János püspök ur Ö-méltósága, hogy kioszsa a bérmálás szentségét. Fogadtatására a város előkelősége, az önkéntes tűzoltó század és vagy 30 bandérista vonult ki léghaton. Erkezését nagyszámú közönség várta az utvonalon sorfalat állva s mellettük elhaladva a Főpásztor, folyton áldást osztva ment a templomba, hol imáját végezve az oltártól áldást adott s aztán a plébániára tért. Este 8 órakor a tűzoltó század zenekarával faklyás-zenét rendezett, melyen nagyszámú közönség vett részt és a zenekar a főpásztor tiszteletére a plébánia előtt egy óra hosszat játszott.

volna a védő ügyvéd, és nem a közvádó. A rideg betűket — melyek a törvénybe foglalvák — néha olyképp magyarázta, applicálta, hogy azok mintha életre kelnének, jóságos, kegyes életre . . .

Nagy pör volt az is, és érdekes, a melyre a végtárgyalást is már kitézette az elnök-bíró. A közvádát Damó képviselte. Alaposan áttanulmányozta az iratokat, a melyekből kiviláglott, hogy özv. Karvi Péternét, 18 éves fia Karvi Leó éjnek idején orozva meggyilkolta. A fiú töredelmes vallomásban van. Bevallotta, hogy öntudatosan, előre megfontolt szándékkal közeledett édes anyja ágya felé, hogy éjnek idején orozva lölje le. „Egy fiatal 20-22 éves huszártiszt arczképét — úgymond — szorongatta kezében, csókjaival halmozva el azt, valahányszor megleptem, s ha megkerdeztem ki legyen ez a magamkorábbi ifjú, nagy zavarodottan azt felelte, hogy egy ifjúkori ideája, hogy nem tudom miye . . . De engem nem hagyott az a tudat, hogy az én édes anyám magának szeretőt tartson, hozzá még ilyen síheder gyermekarcú, cifra csillogó ruhájú hadnapyoskát. Nem akartam tovább magamat sanjargatlatni, eltökéltem, hogy véget vetek utálatos életének. Magam ellen úgy is fölösleges lett volna fegyveremet irányítanom, önként jelentkeztem, s tudom súlyos beszámítás alá eső tettem érdembeli jutalmát.”

A végtárgyaláson a két szuronyos ör által elővezetett Karvi Leó ugyane vallomását megerősíté, azt kérte még, hogy minél előbb vessenek véget ennek a herce-hurezának, ő már megunt élni.

A közvádó gyönyörű beszédben esetelte azt a borzasztó elfajultságot, elvetemültséget, mely ahhoz szükséges, hogy egy gyermek az anyját ily gyalázatos módon ölje meg, s végül arra a conclusióra jutott, hogy az ilyen embert, a társadalom

Az újtemplom felavatása. Érsek urunk Ökegyelmessége megbízásából Appel Ede apátplé-nosunk múlt csütörtökön d. e. avatta alsóvárosi új templomunkat. A lélekemelő szerfartáson a katolikus közönség beláthatlan tömege vett részt, s az igazi öröm sugárzott le minden arczról, e rég-várt örömnapp ünnepe. Reggeli 8 órakor indult el a körmenet a régi templomtól s odaérve kezdetét vette azonnal a felavatás. Utána Perndl Adorján helybeli káplán, a nagy nap jelentőségéhez méltó beszédet mondott a szószékéről, melynek végeztével fényes szepéttel misé tartatott. Az ünnepélyes istentisztelet után a hitközség jóvótából áldomás volt az új plébánia udvarán épült sátorban s nem egy túlságosan föllekesűt polgár hagyott estenden oda az áldomás lanyáját elindulva találomra, keresve tapogalva az utat hazafelé.

Bankett. Az újtemplom felavatásának örömfümpén este a függetlenségi kör helyiségében szaterített bankett volt, melyen a város katolikus közönsége rangkülömbőség nélkül képviselve volt. A felköszöntők egymást érték, kinek — kinek kiemelték a templomépítés és berendezés körül szerzett érdemeit: ezek között legfőképpen Császa György érsek úr Ökegyelmessége hálaára kötelező adományai is említettek, mire a jelenlevők egyhangúlag, nagy lekesedéssel elhatározták, hogy a vett jökeért a felavatás ünnepléséből kifolyólag Ökegyelmességét táviratilag üdvözik s előtte a katolikus-ság háliját tolmácsolják. A sürgöny megfogalmazásával nygs. Appel Ede apátplébános bizták meg, ki az alábbi táviratot intézte a kegyes Főpásztorhoz: „A tempom fölavatási ünnepélyes lakoma alkalmából Zenta város katolikus közönsége hódoló háliját általam tolmácsolja a kegyes Főpásztor-nak. Appel apát.” — A Főpásztor válasza ez volt: „Szíves üdvözlétekért köszönetet mondvá buzgón kérem Isten, hogy az ujonan felavatott szenthajlék szolgáljon az Ő szent neve dicsőségének és kedves zentai híveim lelki üdvének gyarapodására. Főpásztori áldásom midnyájokkal! Császa György érsek.”

Ugron Gábor üdvözlése. A zentai függetlenségi kör múlt vasárnap reggel azon alkalomból, hogy Ugron Gábor a párt országos vezetője O-Kanisára utaztában Zentát érintette, zászló elővittele és zeneszó kísérete mellett a vasúti állomáshoz vonult eleje, hogy ott tiszteletét kifejezhesse. A zentai függetlenségi kör nevében Szabó László országgyűlési képviselő, kör elnök nagy sikerrel elmondott beszédben üdvözölte a megérkezettet, mire az a nagyszámú jelenlevők fel-fel zúzó éjzenzései között válaszolt, megköszönve a kör részéről imitt tapasztalt figyelmet. Vonat indulás után a tisztelő közönség amint jött, szép rendben visszavért a kör helyiségébe, Lonnán kiindult.

A szőlőtermelők figyelmébe. Mindazon szőlőtermelők, kik bortermésüket saját használatukra megakarják tartani és az 1892. évi XV. t. cz. 3. §-a alapján a borítal-adó kedvezményében ohajtanak részesülni, f. hó 15-éig ebbeli szándékaikat a rendőrkapitányi hivatalnál annál inkább jelentsék be, mert ellenesetben a fent említett kedvezménytől elesnek. A kedvezmény abban áll, hogy a rendes adó helyett hektoliterenkint csak 1 frt 35 krt kell fizetni.

Öngyilkos öreg. Kis-gubik Ferencz 48-as honvéd múlt héten csütörtökön a reggeli órákban a fürdőház fölött öngyilkos szándékkal a Tiszába

ugrott és bele is halt. Családja állítása szerint már több ízben kísértett meg öngyilkosságot, de mindenkor sikerült őt abban megakadályozni — kivéve most az egyszer.

Halálozás. Rácz István kir. járásbírósi végrehajtó luga. Róza f. hó 3-án reggeli 8 órakor hosszas szenvedések után, 30 éves korában elhunyt N. Kikindán. Temetése másnap délután ment végbe ugyanott. Nyugodjék békében!

Uj könyvkötő műhely. Budai János fiatal, ügyes és törekvő könyvkötő a múlt héten Zentán, szülővárosában, — miután Budapesten a legelső műhelyekben huzamos ideig gyarapította ismereteit, — egy a mai kor finomult ízlésének megfelelő berendezésű könyvkötő műhelyt nyitott, a „Zentai Takarékpénztár” épületében. Mindazok, kiknek valaha szükségük volt ügyes és tanult könyvkötőre csak örömmel vehetik ezt tudomásul, mert végre megszűntnek tekinthetik a rég érzett hiányt. — Kapnak olesón, kifogástalan tisztességes munkát.

Bál. A zentai függetlenségi kör f. hó 8-án, Kisasszony napján saját helyiségében könnyvtáralapja javára bálát tart.

Eladó egy pár páva. Hol? Megmondja kiadónk.

Egy kislajbi miatt. Nem szorul bemutatásra, ismeri a város apraja-nagyja, ha mindjárt hírből is, Szollár Pöczöm Pistát. Ez a régi betyárvilág mutatónak visszamaradt romantikus alakja még mindig beszélt magáról; hej, pedig de sok összeköze volt már a törvény különféle paragrafusáival?! Mit csinált most? Murin Katalin varrónő megrendelt a fia számára egy kislajbit s mivel az a küzött időre nem készült el, a varrónő torok ragadta s ütlegette mindaddig, míg a szegény nő apró gyermekeinek sikoltásai fektelen kegyetlenkedésében meg nem zavarták. A följelentés meg van téve ellene, a törvény embereinek ismét lesz egy kis dolgot vele. Dehát ez az ő rendes élete folyása: egy kicsit kint, egy kicsit bent, másszóval: hol kikerül, meg bekerül.

A patikárius kisasszonyok. A betegségekben szenvedő ideálista aranyifjuság testi és lelki fájdalmait nemkevésé fogja enyhíteni az a körülmény, hogy az orvosi rendelkezvényeiket a gyógyszerárakban alkalmazandó patikárius kisasszonyok fogják megédesíteni. A nőnek gyógyszerészi pályára való lépést ugyanis belügyminiszteri szabályrendelet most lehetővé teszi. A vallás- és közoktatási miniszter hivatalosan közzé teszi most, hogy gyógyszerészyakornokul ezentúl a megkívánt előképzettséget igazoló nők is felvehetők. A felvétel csak esetről-esetre lévén megadható, felhívja a miniszter a törvényhatóságot, hogy olyan esetben, midőn nő kérelmezi a gyógyszerészyakornokká leendő felvétel, a kellően felszerelt kérvényt a belügyminiszterrel egyetértőleg való végletes döntés végett a tisztí főorvos véleményének kíséretében mindnkor a vallás- és közoktatásiügyi miniszterhez terjessze fel.

Csatorna Budapest és Szeged között. Báró Nikolics Fodor és Kollár László mérnök azon tervvel foglalkoznak, hogy Budapest Szegeddel egy 190 kmr hosszú hajózható csatornával kötik össze. A műszaki tervek már készen is vannak, az építést külföldi főkepezések segítségével akarják realizálni. (A terv kivételének költségei 40 millió frtra vannak számítva). A csatorna utvonala a következők: Budapesttől Dömsödig az elzárt soroksári Dunaág

— Mert az esetleg enyhített volna az ítéleten, s éppen ezt nem akartam.

Az elnök elvette a fényképet, s meggyőződött a fiú állításának valóságáról, s így kézről-kézre ment, míg végre az ügyészhez jutott.

— „Szent Isten” — kapott a fejéhez Damó Leó — hisz ez az én képem, Rózsikának adtam cselölt 18 évvel. „Gyermekem, fiam . . .” sutlogta, s leszállt emelvényéről, hogy a csodálkozó vádlott felé közeledjen. Az elnök-bíró nem tudta mire magyarázni, a közvádó hitetlen ellágyulását, oda szólt:

— De ügyész úr . . .

— Ugy? . . . — és fölegyenesedett, és az egyik szuronyos őrt maga mellé intve, kiadta neki az új fogoly számot, melyet az elítélt számára regisztrált, és szigorú kemény hangon rendelkezett: — 1763, adják át a fogház-felügyelőnek, hogy még a mai nap folyamán vitessék a siraomházba: értette? Mehetnek. — Könyörögném a képet . . . szólt a falfehér elítélt, ki már minden inában reszkedett, el akarom vinni magammal még utolsó utánra is, ha én függök, sorsom és anyám sorsának értelmi szerzője osztokodjék legalább sorsomban, ha már nem tudtam kiletét kipulatolni. — Itt van, vigye, férmedt rá az ügyész, mialatt a kemény, köszívű embernek egy könyesepp jelent meg szemében — ki tudja hány év óta először,

— A szegény fiút elvitték — azóta se látta, felakasztották; a kegyelmi kérvény, melyről senki sem tudta, hogy ki írta, két nappal az ítélet végrehajtása után érkezett le, az akasztófát 10 évi fogházra változtatták át, — de hát már későn volt!

sőpredéket, ki kell végképp irtani, nehogy másokat is megmételjezen; kérte a vádlott halálraítélését.

A védő ügyvéd felhozott minden rendelkezésére álló argumentumot, s a vád- és védbeszéd után a törvényszék visszavonult ítéletozásra; hogy egy kis negyedóra letelte után ismét megjelenjen és Ő tetsége a király nevében kijelentsé, hogy Karvi Leót szándékos emberölés vétké miatt, a törvényszék őt vétkesnek találja, és tekintettel ama körülményekre, hogy enyhítő körülményt, melyet esetleg méltányolni lehetett volna, egyet sem találtak, ellenben súlyosbított egy egész seregét, s így a legnagyobb büntetést, a kötélt által való halált, tartották megítélendőnek. A vádlott nagy egykedvűen halgatta végig a hosszú indokolást és végül az elnök felszólítására, erős hangon azt mondta: megnyugszom a kir. törvényszék böles ítéletében.

— A kir. ügyész úr? kérde az elnök.

— „Megnyugszom.” volt a válasz.

— Tek. kir. törvényszék — hozalkodott elő Karvi Leó, nem tudom van-e jogom még néhány szó erejéig türelmüket igénybe vennem, de nem lesz érdeketlen, a mit elmondandó leszek.

— Beszéljen, de csak röviden — szólt az elnök.

— Most jogerősen elvagyok ítélve, elmondhatom azt is, hogy azt a fényképet, mely őrfilt vak-ságomban édes jó anyám halálának közvetlen okozója, megtaláltam. Megtaláltam — bár nem úgy lett volna. Istenem, Istenem! mit tettem . . . A kép itt van, s ezzel kabátja belső zsebéből kivett egy elmosódott kopott katona fejet, melynek hátlapjára csak ez volt írva:

Szeress — Szeretlek

Leó.

Alul pedig ezerúzával a pontos dátum.

— Hát mert nem mondta ezt előbb?

használatik fel. Dömsödtől Kun-Szt.-Miklós és Izsák érintésével a péteri-i áramlás felé veszi irányát, ahol az államvasut met-zése után kétfelé ágazik: az egyik ág Csongrádnak, a másik egyenesen Szegednek vezet és pedig úgy, hogy Szeged fölött a szeszgyárnál a körtöltés mellett a Tiszába torkolodik. E torkolatnál egy nagyobb szabású téli kikötő is van szervezve. A esatorna úgy lesz berendezve, hogy a tápvíz a Dunából kapja három esetleg négy tartályban és a Duna és Tisza közti körülből 24 méteres esést ezen tartályok egyenlítik. Így állnak elő azok a vívkülömbőségek, amelyek az olasz módra való öntözést lehetővé teszik. Tehát a esatorna nemcsak az olasz szállításra, hanem fődöntőzésre is be lesz rendezve. A esatorna irányának kitérésénél a tervezők tekintettel vannak arra, hogy csak olyan vonalakon vágja át a birtokokat a esatornába, a melyeken leginkább mélyebb mozsaras területék fekszenek s így a gazdaságosságuk sennni kárt sem okozna, sőt a talajvízek lefolyását s az öntözést elősegíti. Az egész esatorna mentén az éjjeli közlekedésre villamos világítással lesznek ellátva a partok, s villamos huzalok állítanak fel a partokon, a melyek a hajók motoráival állanak majd összeköttetésben. Az által, hogy a tervbe a soroksári Dunaágot is bele vonják a melynek rendezésére a kormány több mint tíz milliót szándékozik a törvényhozástól kérni, remélik a tervezők, hogy a kormány őket legalább tíz millió forint erejéig anyagilag is támogatni fogja.

Az Eugen ünnepély. Mindjában rövidül az idő, közeledik az Eugen ünnepély nagy napja. A rendező-bizottság hangyámódra serénykedik, mint a karikaesapás végzi a nagy gondosságot igénylő fáradságos munkát, nehogy a rendezés körüli késedelmeskedés zavart idézhessen elő. A meghívók kézbesítve, a belépő jegyek sorsokra bízva és jóreménységgel kecségetnek s a művészek érkezése biztosítva. Mi hiányzik még? . . . Fogadjuk a Szabadkától Zentáig különvonattal érkező művészeket és társaságukban hozzánk jövő hírlapírókat s a más főbb vendégeket magyaros vendégszeretettel, hogy jól érezzék magukat körünkben. Örömmel emlékezzenek vissza az itt töltött időkre. Mindamellett magunkról se feledkezünk meg, de legfőképp — a szoboralapról.

Zeneiskola megnyitás. Sztudényi Gyula és Lukácsy László zeneiskolájába beiratkozhatni: ének, fuvola, zongora, orgona, hegedű, cello, nagybőgő és összhangzatlanra. Az előadások szeptember 16-án kezdődnek.

Egy aranyat egy magyar szóért. A Palá y Menyhért szerkesztésén megjelenő Jelenkor, heti szemle, legújabb száma már a harmadik szópályázatról szóló jelentést tartalmazza. E pályázatban több mint négyszáz dolgozat vesz részt, jelölői annak, hogy a hazafias magyar értelmiség mily mély érdeklődéssel viseltetik a „Jelenkor” által megindított nyelvtisztító mozgalom iránt. A jelentés minden beküldött pályamunkával külön-külön beható figyelemmel foglalkozik, úgy hogy a beszámolás a lapnak több számán keresztül huzódik terjedelmes folytatásokban. Rengeteg szokásos gyűlik így össze, mely fényes tanúságot tesz a magyar nyelv rendkívüli árnyaló erejéről, nem ismert gazdagságáról és esodálatos fejleszthetőségéről. A jelentéssel kapcsolatban a „Jelenkor” újabb harmadik idegen szó magyarosítására hirdet pályázatot. A „Jelenkor” egyébként nem csak nyelvtisztító törekvése, hanem a nemzeti művelődés tiszta magyar jellege és önállóságáért folytatott elhű harca által teljes mértékben megnyerte a magyar közönség rokonszenvét és bizalmát. Társadalmi, irodalmi, színházi cikkei bátor szókimondás által tűnnek ki; tanulmányai pedig magas színvonalat biztosítanak a maga nemében egyedül álló heti szemlének. A „Jelenkor” közöl költeményeket, elbeszéléseket, és „Változatok” rovataiban a hét mozzanatait tárgyalja eleven humorral. A lap kiadóhivatala: József-u. 81., évi előfizetési ára 8 ftl.

A vigszínház új darabjai. A Vigszínházban az eredeti és idegen darabok egész serege várja az előadását a közelgő őszi és téli évadban. Az eredeti darabok közül mindenek előtt azok fognak sorra kerülni, a melyek a Vigszínház kétezer koronás pályázatán felütnék és dícséretet nyertek. Ilyenek Gerő Károly: „Rózsaszín levelek”; Follinus Aurél: „A nagybácsi”; ifj. Bokor József: „A zúzavara”; és Szabó József: „Hírharang” című vígjátékai. Ezeknek mind sorát kerítik a közelgő színházi évadban. A fordított, idegen darabok közül bemutatásra kerül első sorban, Bracco Róbert: „Hűtlen asszony” című darabja; a melyre máris nagyban készülnek. Ezután Földi verses vígjátéka „A taizmán,” továbbá a „Lette vize” című angol bohózat, a már előre is hírneves „Trilby” és a „Niobe” című darabok kerülnék sorra. Mindebből látható, hogy a vigszínház igazgatósága bőven gondoskodott arról, hogy a közelgő színházi évadban el legyen látva újdonságokkal.

Milyen telünk lesz? A Jakab napján az égen mutatkozó fellegecskék biztos mutatói a jövő tél lefolyásának. Ezek a régi tapasztalatai szerint egy gazda évtizedek óta figyelte s mindig biztosan jósolta meg, milyen telünk lesz. Most hozza a tapasztalatát nyilvánosságra először s hosszas figyelése alapján egész biztosan állapítja meg, hogy ez évben a tél nagyon korán fog beállani s oly rend-

kívüli hidegek s nagy havazások lesznek, milyenek nagyon régen nem fordultak elő.

A nemzetközi gazdaságkongresszus alkalmából időszerű ezeket olvasunk a Magyar Gazdák Szemléjében a buza folytonos árnyatlásának okairól. A cikket Bernát István az ismert gazdasági szakíró írja. Érdekesen fejtegeti, hogy az árnyatlásnak nem a túltermelés az oka, mert ilyen tényleg nincs, hanem a börzei határidő-játék papiros-buzával, illetőleg az üzletek buzában — de buza nélkül. Ennek a veszedelemnek az ellensúlyozásával föllélenül szükségesnek tartja az aranyváltással szemben az ezüst értékének helyreállítását és a különböző üzletek eltérését. Hivatkozik az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és a Magyar Gazdaszövetség állásponjára, melyek a börze reformja ügyében kidolgozott emlékirataikban egyértelműen állást foglalnak a különböző üzletek ellen s azoknak mielőbb való eltörlését sürgetik. — s a német birodalmi tanácsra, melynek többsége csak nemrég szintén a börzejáték teljes eltörlése mellett nyilatkozott. A Magyar Gazdák Szemléje legutóbbi füzetében figyelemre méltó cikket ír még dr. Csillag Gyula egyetemi tanár a gazdasági eselődégyről és a munkás- és eselédbiztosításról. — Bálint Imre pedig a tőzsde reformjáról. A folyóiratot a Magyar Gazdaszövetség adja ki s tagjainak, a kik évi 6 ft tagsági díj fizetésére kötelezik magukat, ingyen küldi.

Az ezredéves országos kiállítás gépipari csoportját, mely mind terjedelmét, mind ipari jelentőségét illetőleg kiállításunkon a legkiválóbbak egyike a Technológiai Lapok legutóbb megjelent száma érdekesen ismerteti. A következő számokban a gépipari csoport egyes kiválóbb tárgyainak és a főbb kiállító telepeinek részletes leírása fog megjelenni. A nevezett kiváló gépészeti és elektrotechnikai szakfolyóiratot, melyet Taborsky Ottó, a m. kir. technológiai iparmuzeum igazgatója és jelenleg a kiállítás gépipari csoport juryjének előadója szerkeszti, az érdekelteknek melegen ajánljuk. Mutatványszámmal a kiadóhivatal (Budapest VII., Egri utca) készséggel szolgál.

Bélyeg és illetékmentes jelzalogkölesönöket ajánl a „Magyar Lloyd” (Budapest VI. Király-utca 70.) földbirtokra 3 1/2%, házra 4 1/2%, egyéb ingatlanra 5% mellett. Ezen előnyösen ismert vállalat átvész birtokparcellázást, erdőkihasználást sőt ezeknek az eladását is közvetíti és főleg szövetkezetek hosszú időtartamú lefizetésére számíthatnak.

„Plastikon,” ez a fiatal vállalat, a mely az ezredéves kiállítás látványosságai közt az első, ma már találkozó helye a vidékieknek. Ötven krajczárt káprázatos látványosság jut a látogatóknak.

A krondorfi kutyavállalat. Mint értesülünk a krondorfi kutyavállalat az insbrucki nemzetközi kiállításán a legmagasabb kitüntetést nyerte, vagyis: az első osztályu elismerő levelet, az arany koronás érmet. Ez a legújabb kitüntetés elég élénken dokumentálja a krondorfi víz kitünőségét s ennek tulajdonítható hogy a szükségietnek eleget teendő, a forrásnál éjjel nappal dolgoznak és töltik az üvegeket a munkás kezek.

CSARNOK.

A megjárt aquisiteur.

Eletli Árpád nagyban vadászta a biztosítási „jelölteket.” Többi között a ezim- és lakjegyzékből kiböngészett valamit Kovács nevű urat is. A lakására siet, de csak az asszonyt találja ott.

— Bocsanat, mondja, a mint belép. Beszélhetnék Kovács urral?

— Az urammal? kérdi az asszony. Igen sajnálom, de . . .

— Oh kérem, egyelőre nem baj. Sőt jobb szeretem, ha előbb a ház urasszonyával beszélhetek, ha őt tehetem emberbaráti törekvéseim — pardon — szövetségesévé. Van szerencsém magamat bemutatni. Én vagyok az első hazai és külföldi általános élet és kölcsönös hivatalkobiztosító társaság képviselője . . .

— Ah . . .

— Igenis. És kérem, velem együtt tessék férje urára hatni, hogy minél hamarabb belépjen áldásosan működő társulatunkba. Prospektusaink . . .

— Köszönöm uram, az én édes férjem . . .

— Az ön férje szállító. Életmódja tehát meglehetősen nyugtalan, izgatott . . .

— Tévedni tetszik, az én férjem . . .

— Nyugodtan él! Eppen ez a baj. A nyugalom! Úló életmód, vérmegsűrűsödés, gutaütés . . . Kovács ur bizonyosan házra is hajlik . . .

— Igen, azelőtt így volt, de most . . .

— Most megint lefog? Rossz, nagyon rossz jelei, rendetlen táplálkozás, emésztési zavarok . . .

— Kérem szépen, erről szó sincs . . .

— Bocsanat, ha nem így van, annál jobb. A rendesen élő, szolid emberek jobban megértik a humanus törekvéseket. Ugy-e, nagyságos asszonyom, önnek is nagy befolyása van rá?

— Befolyásom? Sajnos . . .

— Nem úgy van? Férje ura talán ellentmondásra hajlik?

— Dehogyan! Egy csöppet sem . . .

— Ugy a miénk lesz. Segítsen nekem, nagyságos asszonyom. Gondolja meg, legfontosabb érdeke ez önnek is, a gyermekeinek is . . .

— Oh, mily szívesen látnám, ha az én édes Ferim . . .

— . . . Biztosítaná magát, ugy-e? De hát mi akadály van még, ha ön barátja az eszmének. A mit az asszonyok akarnak, azt az isten is akarja!

— Oh, mily szépen beszél ön uram. De hát lehetetlen, tisztára lehetetlen mert . . .

— . . . Mert? Mert? . . .

— . . . No mert az én drága uram épp most három hónapja halt meg.

Nyiltér.*)

Egy borügynök kerestetik ajánlatok „F 1000 aradi bor-nagykereskedés” jegy alatt e lap kiadóhivatalához.

KRONDORFI SAVANYUVÍZ.
Stefánia trónörökösné forrás,
kitünő gyógyvíz,
kedvelt asztali víz.
Zentán: Bruckner testvérek uraknál kapható.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:
SZIGETHY ISTVÁN.

* E rovat alattiakért felelősséget nem vállal a Szerk.

Vendéglő kiadás, esetleg eladás!

A tóparti utcában levő 24 ö. sz. alatt levő házam, mely **korcsmai üzlettel** van egybekötve, **haszonbérbe kiadó,** esetleg **örök áron eladó.**

Az épület lakásoknak tetszés szerint könnyen átalakítható.

A mai naptól kezdve vendéglőben leszallított árban a következő jó minőségű borok lesznek eladók, úgymint:

homoki siller	literje 28 kr.	vörös ó bor	60 kr.
hegyi fehér	32	tokaji egész ó fehér bor	60
hegyi finom siller	36	kapható üvegekben és literenkint is.	

Azonkívül kisebb, nagyobb, jókarban levő boros hordók kaphatók jutányos áron.

Zenta, 1896. aug. 22.

Tisztelettel:

Pupák Lajos
vendéglős

Házeladás.

A vasuti állomás közelében levő, Vörös János tulajdonát képező sarokház, egészen új épület, mely koresma-üzlettel van egybekötve, szabadkézből **eladó**, esetleg haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal.

Zenta, 1896. szept. hó 5.

Kiadó lakás.

A kigyó utcában, 248. ö. i. szám alatt levő, tulajdonomat képező Ács Mihály-féle sarokház, melyben **üzlethelyiség** is van, üzlet vagy magánlakásnak **1** vagy több évre haszonbérbe azonnal kiadó, — esetleg a ház el is adó.

A feltételek megtudhatók a közs. népiskola alatti borkereskedési pinczémben.

Zenta, 1896. aug. 29.

Mayer József.

Prinner Károly és társa

(ezelőtt Prinner és Klier) Bécs II., Taborstrasse 76.

Mindennemű egyházi szerelvények gyára.

Elvállalnak templomok és kápolnák teljes berendezését. Ajánlják magukat a **millennium alkalmára** beszerzendő egyleti és társulati diszszászó és zászlószalagok elkészítésére a legművészbibb kivitelben Tervrajzok és költségvetések, valamint minták kivánság szerint **ingyen és bérmentve.**

A gyártmányok szoliditására a cég jóhírneve kezeskedik.

Nagy választék miseruhák, lobogók, albák és egyéb templomi fehérneműekben; ugyszintén fémneműekben, mint: kelyhek, cibóriumok, szentségtartók, csillárok, gyertyatartókban stb.

Kelyhek aranyozása a legtartósabban eszközöltetnek.

A „ZENTAI HIRLAP”

ajánlja dúsan felszerelt könyvnyomdáját

minden a nyomdai szakba vágó munkálatok elkészítésére ugymint:

számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és tánczrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok, árjegyzékek, gyászlapok, táblás kimutatások, mérlegek, időszaki és folyóiratok, művek szalagaranyozások, ipar és kereskedelmi körlevelek, ügyvédi és irodai nyomtatványok névjegyek levélpapírok és borítékok czégnomással, falragaszok stb. elkészítésére bármilyen szín és nagyságban, gyors-, pontos- és izléses kivitelben **a legjutányosabb árszámitás mellett.**

Kérjük tisztelettel a n. é. közönséget, hogy nyomdai szükségleteinek beszerzése végett üzletünkhöz fordulni kegyeskedjék.

Ugyanitt a „Zentai Hírlap”-ra előfizetések elfogadtatnak és hirdetések felvételnek.

Egyes lappéldányok csak a nyomda üzlethelyiségében kaphatók.